

Avadhuta Gitam from Shrimad Bhagavata

——
अवधूतगीतं श्रीमद्भागवतान्तर्गतम्

——

Document Information

Text title : Avadhutagitam from Shrimad Bhagavata

File name : avadhUtagItam.itx

Category : gItam, giitaa, vyAsa

Location : doc_giitaa

Author : Vyasa

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi, PSA Easwaran

Description-comments : Bhagavatam, Portion of adhyAya 7, and 8 and 9 of uddhavagItA

Source : Bhagavatam

Latest update : December 30, 2022

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 16, 2023

sanskritdocuments.org

अवधूतगीतं श्रीमद्भागवतान्तर्गतम्

अध्यायः ११.७

अथ अवधूतगीतम् ।

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

अवधूतं द्विजं कञ्चिच्चरन्तमकुतोभयम् ।

कविं निरीक्ष्य तरुणं यदुःप्रपञ्च धर्मवित् ॥ २५ ॥

यदुरुवाच -

कुतो बुद्धिरियं ब्रह्मन्नकर्तुः सुविशारदा ।

यामासाद्य भवौल्लोकं विद्वांश्चरति बालवत् ॥ २६ ॥

प्रायो धर्मार्थकामेषु विविक्त्वायां य मानवाः ।

उेतुनैव समीढन्ते आयुषो यशसः श्रियः ॥ २७ ॥

त्वं तु कल्पः कविर्दक्षः सुभगोऽमृतभाषणः ।

न कर्ता नेहसे किञ्चिज्जडोन्मत्तपिशाचवत् ॥ २८ ॥

जनेषु दृश्यमानेषु कामलोभदवाग्निना ।

न तप्यसेऽग्निना मुक्तो गङ्गाम्भःस्थ षव द्विपः ॥ २९ ॥

त्वं हि नः पृथक्तां ब्रह्मन्नात्मन्यानन्दकारणम् ।

ब्रूहि स्पर्शविहीनस्य भवतः केवलात्मनः ॥ ३० ॥

श्रीभगवानुवाच -

यदुनैवं मडाभागो ब्रह्मण्येन सुमेधसा ।

पृष्टः सभाजितः प्राड प्रश्नयावनतं द्विजः ॥ ३१ ॥

ब्राह्मण उवाच -

सन्ति मे गुरवो राजन् बडवो बुद्ध्युपाश्रिताः ।

यतो बुद्धिमुपादाय मुक्तोऽटामीड तान् शृणु ॥ ३२ ॥

पृथिवी वायुराकाशमापोऽग्निश्चन्द्रमा रविः ।
 कपोतोऽजगरः सिन्धुः पतङ्गो मधुकृद्गजः ॥ ३३ ॥
 मधुडा उशिषो भीनः पिङ्गला कुररोऽर्बकः ।
 कुमारी शरकृत्सर्प उर्णनाभिः सुपेशकृत् ॥ ३४ ॥
 अेते मे गुरवो राजन् यतुर्विशतिराश्रिताः ।
 शिक्षा वृत्तिभिरेतेषामन्वशिक्षमिडात्मनः ॥ ३५ ॥
 यतो यदनुशिक्षामि यथा वा नाडुषात्मज ।
 तत्तथा पुरुषव्याघ्र निबोध कथयामि ते ॥ ३६ ॥
 भूतैराकम्बमाणोऽपि धीरो दैववशानुगैः ।
 तद्भिद्भान्न यलेन्मार्गादन्वशिक्षं क्षितेर्गतम् ॥ ३७ ॥
 शश्वत्परार्थसर्वेऽः परार्थैकान्तसम्भवः ।
 साधुः शिक्षेत भूभृत्तो नगशिष्यः परात्मताम् ॥ ३८ ॥
 प्राणवृत्त्यैव सन्तुष्येन्मुनिर्नैवेन्द्रियप्रियैः ।
 ज्ञानं यथा न नश्येत नावकीर्येत वाऽमनः ॥ ३९ ॥
 विषयेष्वाविशन् योगी नानाधर्मेषु सर्वतः ।
 गुणदोषव्यपेतात्मा न विषज्जेत वायुवत् ॥ ४० ॥
 पार्थिवेष्विह देहेषु प्रविष्टस्तद्गुणान्प्रयः ।
 गुणैर्न युज्यते योगी गन्धैर्वायुरिवात्मदृक् ॥ ४१ ॥
 अन्तर्हितश्च स्थिरजङ्गमेषु ब्रह्मात्मभावेन समन्वयेन ।
 व्याप्त्याव्यवच्छेदमसङ्गमात्मनो मुनिर्नभस्त्वं विततस्य भावयेत् ॥ ४२ ॥
 तेजोऽबन्नमयैर्भावविर्मघाद्यैर्वायुनेरितैः ।
 न स्पृश्यते नभस्तद्भ्रूलासृष्टैर्गुणैः पुमान् ॥ ४३ ॥
 स्वच्छः प्रकृतितः स्निग्धो माधुर्यस्तीर्थभूर्नुशात् ।
 मुनिः पुनात्यपां मित्रमीक्षोपस्पर्शकीर्तनैः ॥ ४४ ॥
 तेजस्वी तपसा दीप्तो दुर्धर्षोऽदरभाजनः ।
 सर्वभक्षोऽपि युक्तात्मा नादत्ते मलमग्नियत् ॥ ४५ ॥
 क्वचिच्छन्नः क्वचित्स्पष्ट उपास्यः श्रेय ष्छताम् ।
 भुङ्क्ते सर्वत्र दातृणां दडन् प्रागुत्तराशुभम् ॥ ४६ ॥

स्वमायया सृष्टमिदं सदसल्लक्षां विभुः ।
 प्रविष्टं ध्यते तत्तत्स्वरूपोऽग्निरिवैधसि ॥ ४७ ॥
 विसर्गाधाः श्मशानान्ता भावा देहस्थ नात्मनः ।
 कलानामिव यद्भ्रस्य कालेनाव्यक्तवर्त्मना ॥ ४८ ॥
 कालेन ल्योधवेगेन भूतानां प्रभवाम्यथौ ।
 नित्यावपि न दृश्येते आत्मनोऽग्रेयथार्थिषाम् ॥ ४९ ॥
 गुणैर्गुणानुपादत्ते यथाकालं विमुञ्चति ।
 न तेषु युज्यते योगी गोभिर्गां धव गोपतिः ॥ ५० ॥
 बुध्यते स्वे न भेदेन व्यक्तस्थे धव तद्गतः ।
 लक्ष्यते स्थूलमतिभिरात्मा यावस्थितोऽर्कवत् ॥ ५१ ॥
 नातिस्नेहः प्रसङ्गो वा कर्तव्यः क्वापि केनचित् ।
 कुर्वन् विन्देत सन्तापं कपोत धव दीनधीः ॥ ५२ ॥
 कपोतः कश्चनारण्ये कृतनीडो वनस्पतौ ।
 कपोत्या भार्यया सार्धभुवास कतिचित्समाः ॥ ५३ ॥
 कपोतौ स्नेहगुणितदृष्टयौ गृहधर्मिणौ ।
 दृष्टिं दृष्ट्याङ्गमङ्गेन बुद्धिं बुद्ध्य्या बभन्धतुः ॥ ५४ ॥
 शय्यासनाटनस्थानवार्ताङ्गीशानादिकम् ।
 मिथुनीभूय विश्रब्धौ येरतुर्वनराजिषु ॥ ५५ ॥
 यं यं वाञ्छति सा राजन् तर्पयन्त्यनुकम्पिता ।
 तं तं समनयत्कामं कृच्छ्रेणाप्यजितेन्द्रियः ॥ ५६ ॥
 कपोती प्रथमं गर्भं गृह्णीती काल आगते ।
 अण्डानि सुषुप्ते नीडे स्वपत्युः सन्निधौ सती ॥ ५७ ॥
 तेषु काले व्यजयन्त रयितावयवा लरेः ।
 शक्तिभिर्दुर्विभाव्याभिः कोमलाङ्गतनूरुहाः ॥ ५८ ॥
 प्रजाः पुपुषतुः प्रीतौ दम्पती पुत्रवत्सलौ ।
 शृण्वन्तौ कूजितं तासां निर्वृती कलभाषितैः ॥ ५९ ॥
 तासां पतत्रैः सुस्पर्शैः कूजितैर्भुञ्जथेष्टितैः ।

प्रत्युद्गमैरदीनानां पितरौ मुदमापतुः ॥ ६० ॥

स्नेहानुबद्धलृटयावन्योन्यं विषगुमायया ।

विमोक्षितौ दीनधियौ शिशून् पुपुषतुः प्रजाः ॥ ६१ ॥

अेकदा जग्मतुस्तासामन्त्रार्थं तौ कुटुम्बिनौ ।

परितः कानने तस्मिन्नर्थिनौ येरतुश्चिरम् ॥ ६२ ॥

दृष्ट्वा तान् लुब्धकः कश्चिद्यदृच्छातो वनेयरः ।

जगृडे जालमातत्य यरतः स्वालयान्तिके ॥ ६३ ॥

कपोतश्च कपोती य प्रजापोषे सद्योत्सुकौ ।

गतौ पोषणमादाय स्वनीडमुपजग्मतुः ॥ ६४ ॥

कपोती स्वात्मजान् वीक्ष्य बालकान् जालसंवृतान् ।

तानभ्यधावत्कोशन्ती कोशतो भृशदुःभिता ॥ ६५ ॥

सासकृत्स्नेहगुणिता दीनयित्ताजमायया ।

स्वयं याबध्यत शिशा बद्धान् पश्यन्त्यपस्मृतिः ॥ ६६ ॥

कपोतश्चात्मजान् बद्धानात्मनोऽप्यधिकान् प्रियान् ।

भार्यां चात्मसमां दीनो विललापातिदुःभितः ॥ ६७ ॥

अहो मे पश्यतापायमल्पपुण्यस्य दुर्मतेः ।

अतृमस्याकृतार्थस्य गृहस्त्रैवर्गिको ङतः ॥ ६८ ॥

अनुत्पानुकूला य यस्य मे पतिदेवता ।

शून्ये गृहे मां सन्त्यज्य पुत्रैः स्वर्याति साधुभिः ॥ ६९ ॥

सोऽहं शून्ये गृहे दीनो मृतदारो मृतप्रजः ।

जिञ्जविषे किमर्थं वा विधुरो दुःखञ्जवितः ॥ ७० ॥

तांस्तथैवावृतान् शिञ्जिर्मृत्युग्रस्तान् विचेष्टतः ।

स्वयं य कृपाणः शिक्षु पश्यन्नप्यबुधोऽपतत् ॥ ७१ ॥

तं लब्ध्वा लुब्धकः कूरः कपोतं गृहमेधिनम् ।

कपोतकान् कपोतीं य सिद्धार्थः प्रययौ गृहम् ॥ ७२ ॥

अेवं कुटुम्ब्यशान्तात्मा ढ्ढ्द्वाराभः पतत्रिवत् ।

पुषण्णान् कुटुम्बं कृपाणः सानुबन्धोऽवसीदति ॥ ७३ ॥

યઃ પ્રાપ્ય માનુષં લોકં મુક્તિદ્વારમપાવૃતમ્ ।
 ગૃહેષુ ખગવત્સક્તસ્તમારુઢચ્યુતં વિદુઃ ॥ ૭૪ ॥
 ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે પારમહંસ્યાં
 સંહિતાયાં એકાદશસ્કન્ધે સપ્તમોઽધ્યાયઃ ॥ ૭ ॥

અષ્ટમોઽધ્યાયઃ - ૧૧.૮

॥ ૐ નમો ભગવતે વાસુદેવાય ॥

બ્રાહ્મણ ઉવાચ -

સુખમૈન્દ્રિયકં રાજન્ સ્વર્ગે નરક એવ ચ ।
 દેહિનાં યદથા દુઃખં તસ્માન્નેચ્છેત તદ્દુઃખઃ ॥ ૧ ॥
 ગ્રાસં સુમૃષ્ટં વિરસં મહાન્તં સ્તોકમેવ વા ।
 યદૃચ્છયૈવાપતિતં ગ્રસેદાજગરોઽક્રિયઃ ॥ ૨ ॥
 શયીતાહાનિ ભૂરીણિ નિરાહારોઽનુપક્રમઃ ।
 યદિ નોપનમેદ્ગ્રાસો મહાહિરિવ દિષ્ટભુક્ ॥ ૩ ॥
 ઓજઃ સહો બલયુતં બિભ્રદ્દેહમકર્મકમ્ ।
 શયાનો વીતનિદ્રશ્ચ નેહેતેન્દ્રિયવાનપિ ॥ ૪ ॥
 મુનિઃ પ્રસન્નગમ્ભીરો દુર્વિગાહ્યો દુરત્યયઃ ।
 અનન્તપારો હ્યક્ષોભ્યઃ સ્તિમિતોદ ઇવાર્ણવઃ ॥ ૫ ॥
 સમૃદ્ધકામો હીનો વા નારાયણપરો મુનિઃ ।
 નોત્સર્પેત ન શુષ્યેત સરિદ્ભિરિવ સાગરઃ ॥ ૬ ॥
 દૃષ્ટ્વા સ્ત્રિયં દેવમાયાં તદ્ભાવૈરજિતેન્દ્રિયઃ ।
 પ્રલોભિતઃ પતત્યન્ધે તમસ્યગ્નૌ પતન્ગવત્ ॥ ૭ ॥
 યોષિદ્ધિરણ્યાભરણામ્બરાદિદ્રવ્યેષુ માચારચિતેષુ મૂઢઃ ।
 પ્રલોભિતાત્મા હ્યુપભોગબુદ્ધ્યા પતન્ગવન્નશ્યતિ નષ્ટદૃષ્ટિઃ ॥ ૮ ॥
 સ્તોકં સ્તોકં ગ્રસેદ્ગ્રાસં દેહો વર્તેત યાવતા ।
 ગૃહાનહિંસન્નાતિષ્ઠેદ્ભૃત્તિં માયુકરીં મુનિઃ ॥ ૯ ॥
 અણુભ્યશ્ચ મહદ્ભ્યશ્ચ શાસ્ત્રેભ્યઃ કુશલો નરઃ ।
 સર્વતઃ સારમાદધાત્પુષ્પેભ્ય ઇવ ષટ્પદઃ ॥ ૧૦ ॥

सायन्तनं श्वस्तनं वा न सङ्गृहीत भिक्षितम् ।
पाणिपात्रोदरामत्रो मक्षिकेव न सङ्गृही ॥ ११ ॥
सायन्तनं श्वस्तनं वा न सङ्गृहीत भिक्षुकः ।
मक्षिका एव सङ्गृह्णन् सल तेन विनश्यति ॥ १२ ॥
पदापि युवतीं भिक्षुर्न स्पृशेद्दारवीमपि ।
स्पृशन् करीव बध्येत करिण्या अङ्गसङ्गतः ॥ १३ ॥
नाधिगच्छेत्स्त्रियं प्राज्ञः कर्त्तव्यन्मृत्युमात्मनः ।
बलाधिदैः स उच्येत गजैरन्यैर्गजो यथा ॥ १४ ॥
न द्येयं नोपभोग्यं य लुब्धैर्यद्दुःखसञ्चितम् ।
भुङ्क्ते तदपि तथ्यान्यो मधुतेवार्थविन्मधु ॥ १५ ॥
सुदुःखोपाजितैर्वितैराशासानां गृहाशिक्षः ।
मधुतेवाग्रतो भुङ्क्ते यतिर्वै गृहमेधिनाम् ॥ १६ ॥
ग्राम्यगीतं न शृणुयाद्यतिर्वनयरः क्वचित् ।
शिक्षेत हरिणाद्भ्रष्टान्मृगयोगीतमोडितात् ॥ १७ ॥
नृत्यवादित्रगीतानि जुषन् ग्राम्याणि योषिताम् ।
आसां क्रीडनको वश्य ऋष्यशृङ्गो मृगीसुतः ॥ १८ ॥
जिह्वातिप्रमाथिन्या जनो रसविमोडितः ।
मृत्युमृष्यत्यसद्बुद्धिर्मानस्तु बडिशैर्यथा ॥ १९ ॥
एन्द्रियाणि जयन्त्याशु निराडारा मनीषिणः ।
वर्जयित्वा तु रसनं तन्निरन्नस्य वर्धते ॥ २० ॥
तावज्जितेन्द्रियो न स्याद्विजितान्येन्द्रियः पुमान् ।
न जयेद्द्रसनं यावज्जितं सर्वं जिते रसे ॥ २१ ॥
पिङ्गला नाम वेश्याऽऽसीद्भिद्वेदेऽनगरे पुरा ।
तस्या मे शिक्षितं किञ्चिन्निर्बोध नृपनन्दन ॥ २२ ॥
सा स्वैरिण्येकदा कान्तं सङ्केत उपनेष्यती ।
अभूत्काले बडिर्दारि भिन्नती उपमुत्तमम् ॥ २३ ॥
मार्ग आगच्छतो वीक्ष्य पुरुषान् पुरुषर्षभ ।

तान् शुल्कदान् वित्तवतः कान्तान् मेनेऽर्थकामुका ॥ २४ ॥

आगतेष्वपयातेषु सा सङ्केतोपश्रुविनी ।

अप्यन्यो वित्तवान् कोऽपि मामुपैष्यति भूरिदः ॥ २५ ॥

अेवं दुराशया ध्वस्तनिद्रा द्वार्यवलम्बती ।

निर्गच्छन्ती प्रविशती निशीथं समपद्यत ॥ २६ ॥

तस्या वित्ताशया शुष्यद्रङ्गाया दीनयेतसः ।

निर्वेदः परमो जज्ञे चिन्ताडेतुः सुभावलः ॥ २७ ॥

तस्या निर्विण्णचित्ताया गीतं शृणु यथा मम ।

निर्वेद आशापाशानां पुरुषस्य यथा ङ्यसिः ॥ २८ ॥

न ङ्यङ्गाजातनिर्वेदो देडबन्धं जिडासति ।

यथा विज्ञानरहितो मनुजो ममतां नृप ॥ २९ ॥

पिङ्गलोवाय -

अडो मे मोडविततिं पश्यताविजितात्मनः ।

या कान्तादसतः कामं कामये येन बालिशा ॥ ३० ॥

सन्तं समीपे रमणं रतिप्रदं वित्तप्रदं नित्यमिमं विडाय ।

अकामदं दुःखभयाधिशोकमोडप्रदं तुच्छमडं भजेऽज्ञा ॥ ३१ ॥

अडो मयाऽऽत्मा पशितापितो वृथा साङ्केत्यवृत्त्यातिविगर्ह्यवार्त्तया ।

स्त्रैणान्नराधार्यतृषोऽनुशोय्यात् क्रीतेन वित्तं रतिमात्मनेच्छती ॥ ३२ ॥

यदस्थिभिर्निर्मितवंशवंश्यस्थूणं त्वया रोमनधैः पिनद्धम् ।

क्षरन्नवद्धारमगारमेतद्विण्मूत्रपूर्णां मद्दुपैति कान्या ॥ ३३ ॥

विदेडानां पुरे ङ्यस्मिन्नडमेडैव मूढधीः ।

यान्यमिच्छन्त्यसत्यस्मादात्मदात्काममभ्युतात् ॥ ३४ ॥

सुदृष्ट्रेष्ठतमो नाथ आत्मा यायं शरीरिणाम् ।

तं विक्रीयात्मनैवाडं रमेऽनेन यथा रमा ॥ ३५ ॥

डियत्प्रियं ते व्यभजन् कामा ये कामदा नराः ।

आधेन्तवन्तो भार्याया देवा वा कालविदुताः ॥ ३६ ॥

नूनं मे भगवान् प्रीतो विष्णुः केनापि कर्मणा ।

निर्वेदोऽयं दुराशया यन्मे जातः सुभावलः ॥ ३७ ॥

मैवं स्युर्मन्त्रभाग्यायाः क्लेशा निर्वेदुतेतवः ।

येनानुबन्धं निर्दृत्य पुरुषः शममृच्छति ॥ ३८ ॥

तेनोपकृतमादाय शिरसा ग्राम्यसङ्गताः ।

त्यक्त्वा दुराशाः शरणां व्रजामि तमधीश्वरम् ॥ ३९ ॥

सन्तुष्टा श्रद्धत्येतद्यथा लाभेन श्रुवती ।

विडराभ्यमुनैवाहमात्मना रमणेन वै ॥ ४० ॥

संसारकूपे पतितं विषयैर्मुषितेक्षणम् ।

अस्तं कालाहिनाऽऽत्मानं कोऽन्यस्त्रातुमधीश्वरः ॥ ४१ ॥

आत्मैव ह्यात्मनो गोप्ता निर्विद्येत यदाभिलात् ।

अप्रमत्तं धृष्टं पश्येद्ग्रस्तं कालाहिना जगत् ॥ ४२ ॥

ब्राह्मणो उवाच -

एवं व्यवसितमतिर्दुराशां कान्ततर्षणाम् ।

छित्तोपशममास्थाय शय्याभुपविवेश सा ॥ ४३ ॥

आशा हि परमं दुःखं नैराश्यं परमं सुखम् ।

यथा सञ्छिद्य कान्ताशां सुखं सुष्वाप पिङ्गला ॥ ४४ ॥

इति श्रीमद्भागवते मडापुराणे पारमहंस्यां

संछितायां अष्टादशस्कन्धे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

नवमोऽध्यायः - ११.८

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ब्राह्मणो उवाच -

परिग्रहो हि दुःखाय यद्यत्प्रियतमं नृणाम् ।

अनन्तं सुखमाप्नोति तद्विद्वान्यस्त्वङ्ग्यनः ॥ १ ॥

सामिषं कुररं जघ्नुर्भलिनो ये निरामिषाः ।

तदामिषं परित्यज्य स सुखं समविन्दत ॥ २ ॥

न मे मानावमानौ स्तो न शिन्ता गेहपुत्रिणाम् ।

आत्मकीऽ आत्मरतिर्विचरामीड बालवत् ॥ ३ ॥

द्रावेव चिन्तया मुक्तौ परमानन्द आप्नुतौ ।
यो विमुग्धो जडो बालो यो गुणोभ्यः परं गतः ॥ ४ ॥

क्वचिदुभारी त्वात्मानं वृणानान् गृहमागतान् ।
स्वयं तानर्हयामास क्वापि यातेषु बन्धुषु ॥ ५ ॥

तेषामभ्यवहारार्थं शालीन् रत्नसि पार्थिव ।
अवघ्नन्त्याः प्रकोष्ठस्थाश्चक्रुः शङ्भाः स्वनं मडत् ॥ ६ ॥

सा तज्जुगुप्सितं मत्वा मडती वृडिता ततः ।
भमज्जैकैकशः शङ्भान् द्वौ द्वौ पाण्योरशेषयत् ॥ ७ ॥

उभयोरप्यभूद्भोषो ज्यवघ्नन्त्याः स्म शङ्भयोः ।
तत्राप्येकं निरभिदद्रेकस्मान्नाभवद्द्वयनिः ॥ ८ ॥

अन्यशिक्षमिमं तस्या उपदेशमरिन्दम ।
लोकाननुयरन्नेतान् लोकतत्त्वविवित्सया ॥ ९ ॥

वासे अडूनां कलडो भवेद्भार्ता द्वयोरपि ।
अेक अेव यरेत्तस्मादुभार्या एव कङ्कुणः ॥ १० ॥

मन अेकत्र संयुग्ज्याज्जितश्चासो जितासनः ।
वैराग्याभ्यासयोगेन ध्रियमाणमतन्द्रितः ॥ ११ ॥

यस्मिन् मनो लब्धपदं यदेत-
च्छनैः शनैर्मुञ्चति कर्मरेणून् ।
सत्त्वेन वृष्टेन रजस्तमश्च
विधूय निर्वाणामुपैत्यनिन्धनम् ॥ १२ ॥

तद्वैवमात्मन्यवरुद्धचित्तो
न वेद किञ्चिद्भ्रुडिरन्तरं वा ।
यथेषुकारो नृपतिं प्रजन्त-
मिषौ गतात्मा न ददर्शा पार्श्वे ॥ १३ ॥

अेकथार्यनिकेतः स्यादप्रमत्तो गुडाशयः ।
अलक्ष्यमाण आचारैर्मुनिरेकोऽल्पभाषणः ॥ १४ ॥

गृडारम्भोऽति द्युभाय विङ्गलश्चाध्रुवात्मनः ।
सर्पः परकृतं वेश्म प्रविश्य सुभमेधते ॥ १५ ॥

अेको नारायणो देवः पूर्वसृष्टे स्वमायया ।
 संदृत्य कालकलया कल्पान्तं छन्दमीश्वरः ।
 अेक अेवाद्द्वितीयोऽभूदात्माधारोऽपिलाश्रयः ॥ १६ ॥
 कालेनात्मानुभावेन साम्यं नीतासु शक्तिषु ।
 सत्त्वादिष्व्वादिपुरुषः प्रधानपुरुषेश्वरः ॥ १७ ॥
 परावराणां परम आस्ते कैवल्यसंज्ञितः ।
 डेवलानुभवानन्दसन्दोडो निरुपाधिकः ॥ १८ ॥
 डेवलात्मानुभावेन स्वमायां त्रिगुणात्मिकाम् ।
 सङ्क्षोभयन् सृजत्यादौ तथा सूत्रमरिन्दम ॥ १९ ॥
 तामाहुस्त्रिगुणव्यक्तितं सृजन्तीं विश्वतोभुभम् ।
 यस्मिन् प्रोतमिदं विश्वं येन संसरते पुमान् ॥ २० ॥
 यथोर्णानाभिर्दुर्दयादूर्णां सन्तत्य वङ्गत्रतः ।
 तथा विदृत्य भूयस्तां ग्रसत्येवं मडेश्वरः ॥ २१ ॥
 यत्र यत्र मनो देडो धारयेत्सकलं धिया ।
 स्नेडाद्वेषाद्भयाद्वापि याति तत्तत्स्वरूपताम् ॥ २२ ॥
 कीटः पेशस्कृतं ध्यायन् कुड्यां तेन प्रवेशितः ।
 याति तत्सात्मतां राजन् पूर्वरूपमसन्त्यजन् ॥ २३ ॥
 अेवं गुरुभ्य अेतेभ्य अेषा मे शिक्षिता मतिः ।
 स्वात्मोपशिक्षितां बुद्धिं शृणु मे वदतः प्रभो ॥ २४ ॥
 देडो गुरुर्मम विरक्तिविवेकडेतुः
 भिन्नत्सम सत्त्वनिधनं सततार्त्युर्दुर्कम् ।
 तत्त्वान्यनेन विमृशामि यथा तथापि
 पारड्यमित्यवसितो विचराम्यसङ्गः ॥ २५ ॥
 जायाऽऽत्मजार्थपशुभृत्यगृडामवर्गान्
 पुषुजाति यत्प्रिययिडीर्षया वितन्वन् ।
 स्वान्ते सङ्ख्यमवरुद्धधनः स देडः
 सृष्ट्वास्य बीजमवसीदति वृक्षधर्मः ॥ २६ ॥
 जिह्वैकतोऽमुमुपकर्षति कर्लि तर्षा

શિશ્રોડન્યતસ્ત્વગુદરં શ્રવણં કુતશ્ચિત્ ।
 ઘ્રાણોડન્યતશ્ચપલદૃક્ ક્વ ચ કર્મશક્તિઃ
 બહુવ્યઃ સપત્ન્ય ઇવ ગેહપતિં લુનન્તિ ॥ ૨૭ ॥

સૃષ્ટ્વા પુરાણિ વિવિધાન્યજયાડડત્મશક્ત્યા
 વૃક્ષાન્ સરીસૃપપશૂન્ ખગદંશમત્સ્યાન્ ।
 તૈસ્તૈરતુષ્ટહૃદયઃ પુરુષં વિધાય
 બ્રહ્માવલોકધિષણં મુદમાપ દેવઃ ॥ ૨૮ ॥

લબ્ધ્વા સુદુર્લભમિદં બહુસમ્ભવાન્તે
 માનુષ્યમર્થદમનિત્યમપીહ ધીરઃ ।
 તૂર્ણં યતેત ન પતેદનુમૃત્યુ યાવ-
 ત્ત્રિઃશ્રેયસાય વિષયઃ ખલુ સર્વતઃ સ્યાત્ ॥ ૨૯ ॥

એવં સગ્જાતવૈરાગ્યો વિજ્ઞાનાલોક આત્મનિ ।
 વિચરામિ મહીમેતાં મુક્તસડ્ગોડનહૃદ્ધૃતિઃ ॥ ૩૦ ॥

ન હ્યેકસ્માદુરોર્ણાનં સુસ્થિરં સ્યાત્સુપુષ્કલમ્ ।
 બ્રહ્મૈતદદ્ધિતીયં વૈ ગીયતે બહુધર્ષિભિઃ ॥ ૩૧ ॥

શ્રીભગવાનુવાચ
 ઇત્યુક્ત્વા સ યદું વિપ્રસ્તમામન્થ ગભીરધીઃ ।
 વન્દિતોડભ્યર્થિતો રાજા યયૌ પ્રીતો યથાગતમ્ ॥ ૩૨ ॥

અવધૂતવચઃ શ્રુત્વા પૂર્વેષાં નઃ સ પૂર્વજઃ ।
 સર્વસડ્ગવિનિર્મુક્તઃ સમચિત્તો બભૂવ હ ॥ ૩૩ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે પારમહંસ્યાં
 સંહિતાયાં એકાદશસ્કન્ધે નવમોડધ્યાયઃ ॥ ૯ ॥

(ઇતિ અવધૂતગીતમ્ ।)

ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે પારમહંસ્યાં
 સંહિતાયામેકાદશસ્કન્ધે ભગવદુદ્ધવસંવાદે
 નવમોડધ્યાયઃ ॥ ૯ ॥

Encoded by Sunder Hattangadi

Portion of adhyAyas 7, 8 and 9 from Uddhavagita

Avadhuta Gitam from Shrimad Bhagavata
pdf was typeset on September 16, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

